

skani niso. Ta razloček izvira pa od tod, ker se je v teku pričujoče likvidacije pozvedelo, da so se dotičniki iz drugih krajev tje preselili. Naj tedaj to gospode poverjenike nikakor ne moti.

Apeliramo pa tudi na rodoljubje gospodov društvenikov, ki so „Matici“ še kaj dolžni, naj blagovolijo svoj dolg brez daljega odlašanja poravnati, in če mislijo, da je o tem kaka pomota, jo odboru naznaniti.

Matici je le tedaj mogoče svojo dolžnost na vse strani o pravem času spolniti, ako jej doneski društvenikov o pravem času in popolnem dohajajo.

Omeniti je dalje tudi še to, da nekateri društveniki mislijo, da so društveniki le tistega leta, v katerem so svoj letni donesek odrajtali. Al temu pa ni tako, kajti po Matičnih pravilih je Matični društvenik: „kdor ko ustanovnik plača 50 gold. precej ali v petletnih obrokih, — potem kdor se kot letnik zaveže, da bode Matici plačeval po 2 gld. na leto, — knjižnice in družbe pa so nesmrtni društveniki, če plačajo 100 gold. ali precej ali pa v petletnih obrokih, — zraven teh so tudi še častni udje“. — Če tedaj kedo za to ali uno leto knjig ni prejel, zato še ni prestal biti Matici društvenik in ni še odvezan plačila svojega obljubljenega doneska, ampak on more le zaostale mu knjige od Matice tirjati. Ud Matici neha le še tedaj biti, ako umrje, ali se društvu izrečno odpove, ali pa če se po odobrovem sklepu vsled §. 3. Matičnih pravil iz vrste družbenikov izbriše.

Konečno še to: Nekateri društveniki mislijo, da so letnino za tisto leto odrajtali, v katerem od Matice knjige dobijo. Naj zaradi tega blagovoljno prejmejo to-le pojasnilo: Razpošiljanje knjig se iz mnogoterega vzroka včasih zakasni, tako, da se knjige še le po novem letu za preteklo leto razpošiljajo. V takih slučajih se je tedaj letnina le za preteklo, ne pa za tekoče leto plačala. Kjer so poverjeniki nastavljeni, imajo ti gotovo tudi svoje zapisnike o plačilih društvenikov; iz teh se vse lahko natanko razvidi. Naj častiti gospodje poverjeniki in posamezni gospodje društveniki to opominjo blagovoljno na znanje vzemó“.

— (*Razglas kranjskim živinorejcem o prodaji goved v Ljubljani in v Kranji.*) Ces. kralj. kmetijska družba kranjska bode

v Ljubljani 2. dne oktobra dopoldne ob 9. uri na dvorišči gostilnice „zum baierischen Hof“ na dunajski cesti po očitni dražbi prodajala iz državne subvencije nakupljene plemenske junice in telice (10 do 14 repov) Muriškega (sivega) plemena, —

v Kranji pa 4. dne oktobra dopoldne ob 9. uri kakih 18 repov Belanskega in Pincgavskega (rudečega) plemena.

Ta živina se bode postavila na prodaj za polovico tiste cene, za katero jo družba kmetijska kupi, in se prodá tistemu, kdor največ za-njo dá, proti temu, da jo 1) koj plača in 2) se po pismu zaveže, da jo najmanj dve leti za pleme obdrži. K tej dražbi se zato pripuščajo samo kranjski živinorejci.

Glavni odbor c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 22. septembra 1880.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Cesar je dovršil svoje potovanje po Galiciji in Bukovini in prišel 19. dne na Ogersko, kamor so ga spremili poljski plemenitniki. Kakor po vsem svojem potovanju, tako je bil tudi v Bukovini z nepopisljivo navdušenostjo sprejet.

Moravsko. Iz Brna. — V nedeljo so Nemci tukaj imeli svoj shod, kamor pa povabljeni Herbst in Rehbauer nista prišla. Predlog Sturmov, to je, napoved neprestanega boja zoper ministerstvo Taaffeovo, je bil enoglasno brez debate sprejet.

Hrvatsko. Iz Zagreba. — V deželnem zboru je 15. dne t. m. ban Pejačević razložil vladni program. Rekel je: Pogodba, kakor se je sklenila leta 1868. med Ogersko in Hrvatsko in kakor se je bila dopolnila leta 1873., je po mojem mnenju edina postavna podloga vsem ustavnim institucijam Hrvatske. Po pogodbi zagotovljene pravice dajejo dosti prostora za razvoj Hrvatske, posebno zagotavljajo popolnem našo narodnost ter odstranjujejo vse magjarizovanje v Hrvatski. Zato bodem z vso svojo močjo delal na to, da se s pogodbo med Ogersko ter Hrvatsko ustvarjene državopravne razmere utrdijo ter jih bodem branil proti vsakemu napadu. Jaz delam na to, da se pripravljano združenje Vojne Krajine s Hrvatsko prej ko mogoče izvrši. Notranja organizacija Hrvatske mora se po izkustvih zadnjih šest let reformovati in sicer se mora občinam delokrog zmanjšati; predraga finančna in davkowska uprava občin se mora reorganizovati. V deželnem budgetu mora se ščediti in podpirati boljučni ter narodno-gospodarski zavodi. Uprava Hrvatske pa naj se prične še le tačas reformovati, kedar bode uže Krajina združena s Hrvatsko“. Koncem je dejal ban, da se disciplina med uradniki ruši in da bo on delal strogo na to, da se bodo uradniki držali zakonov. — Objava ta je bila s glasno pohvalo sprejeta.

— Poslanec Vrbanić z 10 družniki je stavil predlog, naj se odpravi madjarski jezik pri poštah in telegrafih, — poslanec Starčević pa je interpeliral bana: ali je ogerska kazenska postava z njegovim dovoljenjem bila vpeljana za Reko in njeno okolico? Če z njegovim dovoljenjem, kako je mogel ban to storiti z ozirom na pogodbeno postavo? Če pa ne z njegovim dovoljenjem, kaj ga je volja storiti, da se pravice Hrvatske in pa njegova lastna čast in dostojnost varuje? Se ve da so poslanci jako radovedni, kako bode ban odgovoril na to interpelacijo.

Ogersko. Iz Pešta. — Madjari nočejo več nemškega gledališča, ki so ga dozdej imeli. V mestnem odboru je bilo 14. dne t. m. z 1 glasom večine pokopano, ko je 4 ure trajala viharna debata. Zdaj pa je zato ogenj v strehi v dunajskih časnikih, posebno razsaja Turkinja „N. fr. Presse“, kateri tudi mi o šovinizmu madjarsko-judovskem pritrdimo, dobro vedé, da je v Budapeštu precej Nemcev. Al mi vprašamo Turkinjo: ali čutiš zdaj, kako dobro dé, narod zatirati, kakor ti vsak dan zatiraš Slovane v Avstriji, katerih je vendar neizmerno več, kakor tvojih Nemcev v Budapeštu? Taki so nemčurji! Oni z nogami gazijo pravice vseh družih narodov, njim pa se ne sme še na en prst ne stopiti.

Iz Beligrada. (Dva nova kralja.) Po časnikih se ponavljajo glasi, da se bode knez Rumunski Karlo proglasiti dal za kralja in da mu to obečate Nemčija in Avstrija pod pogojem, da Rumunija stopi v njuno zvezo. Na to se je oglasil oficijozni beligradski časnik „Istok“ tako le: „V onem trenutku, ko bode Rumunski knez v Bukareštu proglašen za kralja Rumunskega, proglasil bode narod srbski v Beligradu kneza Milana za srbskega kralja, in to, kakor se trdi, po nasvetu angleškega ministra Gladstona“.